

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

ตามที่ได้สร้างแบบสอบถามเป็นแบบ ๕ point scale rating คือ ตลอดเวลา บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย แบบสอบถามมี ๓ ชุด คือ ชุด ก. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "คน" ชุด ข. เกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน และชุด ค. เป็นแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนดังกล่าวมาแล้วในบทที่ ๒ ในการวิเคราะห์ข้อมูลไกรวม scale จาก ๕ ระดับให้เหลือเพียง ๓ ระดับ คือ "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" "บางครั้ง" "นานๆ ครั้งและไม่เคยเลย" ส่วนระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไว้ ๕ ระดับ คือ ค่ามาก ค่า ปานกลาง สูง และสูงมาก ก็รวมเหลือเพียง ๓ ระดับ คือ "ค่าและค่ามาก" "ปานกลาง" "สูงและสูงมาก" ผลการวิจัยได้เสนอเป็นลำดับ ดังนี้

๑. การรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "คน" ของนักเรียนจากแบบสอบถามชุด ก. ใ้หาจำนวนความถี่ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ตอบแต่ละ scale ของแต่ละลักษณะนิสัย แล้วเปลี่ยนเป็นจำนวนร้อยละ การเปรียบเทียบความแตกต่างใช้ Chi square technique เวลาเสนอผลได้แยกเสนอความหมายของลักษณะนิสัยที่แบ่งไว้แล้ว คือ "อุปนิสัย" "ความสัมพันธ์ในการทำงานและการเรียน" และ "การปรับตัวทางสังคม" นอกจากนี้ยังได้ใช้ค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "คน" ในค่าน "อุปนิสัย" "ความสัมพันธ์ในการทำงานและการเรียน" และ "การปรับตัวทางสังคม" ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมา เปรียบเทียบกันโดยใช้ t technique ทั้งนี้เพื่อจะได้เห็นการรับรู้เรื่อง "คน" ของนักเรียนเป็นส่วนรวมมากขึ้น

๒. การรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามชุด ค. นำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมขอ

๓. การรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอน คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามชุด ค. นำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมขอ

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "คน" ของนักเรียน กับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน วิธีการคือใช้ค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้พฤติกรรม ในค่านอุปนิสัย ความสัมพันธ์ในการทำงานและการเรียน และการปรับตัวทางสังคม เปรียบเทียบกันโดยใช้ t technique

๕. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "ตน" กับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอน ใช้วิธีการเหมือนข้อ ๔
๖. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน กับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอน ใช้วิธีการเหมือนข้อ ๔
๗. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "ตน" กับการวัดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน วิธีการคือหาค่าดัชนีการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "ตน" ทั้งหมด (total self perception) ของนักเรียนที่แยกออกตามระดับความสัมฤทธิ์ผล ๓ ระดับ คือ ระดับ "ต่ำและต่ำมาก" (๒๗ คน) ระดับ "ปานกลาง" (๑๔ คน) กับการวัด "สูงและสูงมาก" (๑๔ คน) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ t technique
๘. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน กับการวัดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ใช้วิธีการเหมือนข้อ ๗
๙. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนกับการวัดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ใช้วิธีการเหมือนข้อ ๗

ตารางที่ ๑

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมในค่านิยมสี่ของชนระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

(ชาย N= ๓๐ หญิง N= ๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง และ ไม่เคยเลย %	χ^2	p
ซื่อตรง	ช ญ	๒๖.๖๗ ๖๐.๐๐	๒๖.๖๗ ๓๖.๖๗	๖.๖๗ ๖.๖๗	๐.๒๘	
ถือความรำคาญในห้องเรียน	ช ญ	— —	๔๐.๐๐ ๓๐.๐๐	๔๖.๖๗ ๔๖.๖๗	๑๒.๐๑	<.๐๐๑
มีน้ำใจนักศึกษา	ช ญ	๔๓.๓๓ ๔๓.๓๓	๓๓.๓๓ ๕๐.๐๐	๑๓.๓๓ ๖.๖๗	๐.๖๐	
เกรงใจผู้อื่น	ช ญ	๓๓.๓๓ ๔๖.๖๗	๒๖.๖๗ ๑๓.๓๓	— —	๑.๖๖	
ชอบชวนเหลื่อมล้ำ	ช ญ	๔๐.๐๐ ๖๐.๐๐	๔๓.๓๓ ๓๓.๓๓	๖.๖๗ ๖.๖๗	๒.๕๐	
เชื่อเพื่อเชื่อ	ช ญ	๔๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๔๓.๓๓ ๓๓.๓๓	๖.๖๗ ๑๐.๐๐	๓.๒๓	
สุภาพ	ช ญ	๖๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๓๓.๓๓ ๒๖.๖๗	๖.๖๗ ๑๐.๐๐	๐.๐๗	
เมตตากรุณา	ช ญ	๔๓.๓๓ ๗๐.๐๐	๔๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๑๓.๓๓ —	๓.๓๕	<.๐๕
ชอบรับใช้ครู	ช ญ	๓๓.๓๓ ๔๖.๖๗	๓๖.๖๗ ๓๓.๓๓	๓๐.๐๐ ๒๐.๐๐	๑.๓๐	
ชอบรังแกเพื่อน	ช ญ	๑๐.๐๐ —	๒๓.๓๓ ๒๓.๓๓	๗๖.๖๗ ๖๖.๖๗	๐.๗๓	
ชอบเอาเปรียบเพื่อน	ช ญ	— —	๒๐.๐๐ ๑๓.๓๓	๔๐.๐๐ ๔๖.๖๗	๐.๕๕	
ชอบช่วยงานในห้องเรียน	ช ญ	๔๖.๖๗ ๔๖.๖๗	๔๐.๐๐ ๓๖.๖๗	๑๓.๓๓ ๖.๖๗	๐.๖๐	

ตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้พฤติกรรมเกี่ยวกับอุปนิสัยของคนที่เรีนหญิง และนักเรีนชายคล้ายคลึงกันมาก มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง ๒ ลักษณะนิสัยเท่านั้น คือ พฤติกรรม "ถือความรำคาญในห้องเรีน" และ "เมตตาการุณา" นักเรีนหญิงร้อยละ ๕๖.๒๗ รับรู่ว่าคน "ไม่เคย" ถือความรำคาญในห้องเรีน ส่วนนักเรีนชายมีเพียงร้อยละ ๔๖.๒๗ มีนักเรีนหญิงเพียงร้อยละ ๑.๑๓ เท่านั้นที่รับรู่ว่า "บางครั้ง" คนมีพฤติกรรมถือความรำคาญในห้องเรีน แต่มีนักเรีนชายถึงร้อยละ ๔๓.๑๓ ความแตกต่างระหว่างนักเรีนหญิงและนักเรีนชายเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม "ถือความรำคาญในห้องเรีน" มีนัยสำคัญ ($p < .๐๐๑$) ส่วนพฤติกรรม "เมตตาการุณา" นั้น มีนักเรีนหญิงร้อยละ ๗๐.๐๐ และนักเรีนชายร้อยละ ๔๓.๑๓ รับรู่ว่าคนเป็นผู้มีความเมตตาการุณา "ตลอดเวลา" นักเรีนชายร้อยละ ๓๓.๑๓ รับรู่ว่าคน "ไม่เคย" มีความเมตตาการุณา แต่ไม่มีนักเรีนหญิงตอบเช่นนั้นเลย ความแตกต่างในการรับรู้พฤติกรรมเกี่ยวกับอุปนิสัย "เมตตาการุณา" ของนักเรีนหญิงและนักเรีนชายมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) จำนวนร้อยละของนักเรีนหญิงที่ตอบว่าคนมีอุปนิสัยที่ดี เช่น ซื่อตรง เก่งใจผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ดูภาพ ชอบรับใช้ครู และชอบทำงานในห้องเรีน ในช่อง "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรีนชายเล็กน้อย ยกเว้นอุปนิสัย "มีน้ำใจนักกีฬา" อย่างเดียวซึ่งนักเรีนชายมีจำนวนร้อยละมากกว่า ส่วนอุปนิสัยที่ไม่ดี เช่น ชอบรังแกเพื่อนและเอาเปรียบเพื่อนนั้น นักเรีนหญิงที่ตอบในช่อง "นานๆ ครั้งและไม่เคยเลย" ก็มีจำนวนร้อยละมากกว่านักเรีนชายเล็กน้อยเช่นเดียวกัน

จากตารางที่ ๒ จำนวนร้อยละของการรับรู้ของนักเรีนชายและนักเรีนหญิงต่อพฤติกรรม "ขยันทำงาน" แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) เช่นเดียวกันจะเห็นว่าความแตกต่างระหว่างนักเรีนชายและนักเรีนหญิงที่รับรู้พฤติกรรม "ทำงานอื่นในเวลาเรีน" มีนัยสำคัญด้วย ($p < .๐๐๑$) นักเรีนหญิงร้อยละ ๕๓.๑๓ และนักเรีนชายร้อยละ ๒๖.๒๗ รับรู่ว่าคนขยันทำงาน "ตลอดเวลา" นักเรีนชายส่วนมากร้อยละ ๒๓.๑๓ รับรู่ว่า "บางครั้ง" คนทำงานอื่นในเวลาเรีน

จำนวนร้อยละของนักเรีนหญิงที่ตอบว่าคน "ไม่เคย" มีพฤติกรรมใช้เวลาว่างไปโดยเปล่าประโยชน์ เกียจคร้าน และทำงานไม่เป็นระเบียบ มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรีนชายเล็กน้อย ส่วนพฤติกรรมชอบแสดงความคิดเห็นนั้นนักเรีนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ ๕๓.๑๓) ตอบในช่อง "นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย" แต่มีนักเรีนชายเพียงร้อยละ ๓๐.๐๐ ที่ตอบเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนร้อยละของนักเรีนชายและนักเรีนหญิงที่รับรู่ว่าคนเองฉลาดก็มีจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ ๒

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมด้านความสัมฤทธิ์ผลในการทำงานและการเรียนของ
ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ลักษณะนิสัย	เพศ	ชลอคเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยเลย %			
ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์	ช ญ	๑๖.๖๗ ๓.๓๓	๔๖.๖๗ ๘๐.๐๐	๓๖.๖๗ ๕๖.๖๗		๒.๘๑	
ไม่กระตือรือร้นในการเรียน	ช ญ	๓.๓๓ ๖.๖๗	๕๐.๐๐ ๖๐.๐๐	๔๖.๖๗ ๓๓.๓๓		๑.๑๑	
ขยันทำงาน	ช ญ	๒๖.๖๗ ๕๓.๓๓	๖๖.๖๗ ๓๖.๖๗	๖.๖๗ ๑๐.๐๐		๘.๘๘	<.๐๕
ไม่กระตือรือร้นในการทบทวนหนังสือ	ช ญ	๒๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๓๐.๐๐ ๒๖.๖๗	๕๐.๐๐ ๖๓.๓๓		๑.๐๘	
ไม่รวมคอบ	ช ญ	๒๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๖๓.๓๓ ๕๐.๐๐	๑๓.๓๓ ๓๐.๐๐		๐.๓๘	
ฉลาด	ช ญ	๑๖.๖๗ ๑๖.๖๗	๖๐.๐๐ ๖๐.๐๐	๒๓.๓๓ ๒๓.๓๓		-	
เฉื่อยชา	ช ญ	๑๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๒๖.๖๗ ๒๓.๓๓	๖๓.๓๓ ๖๖.๖๗		๐.๐๗	
มีเหตุผล	ช ญ	๓๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๕๐.๐๐ ๕๖.๖๗	๑๖.๖๗ ๑๓.๓๓		๐.๐๗	
เก็บจกรงาน	ช ญ	๑๐.๐๐ ๖.๖๗	๕๖.๖๗ ๒๖.๖๗	๕๓.๓๓ ๖๖.๖๗		๓.๒๘	
ขี้ ขลิม	ช ญ	๓๓.๓๓ ๒๓.๓๓	๕๐.๐๐ ๕๓.๓๓	๒๖.๖๗ ๒๓.๓๓		๐.๐๘	
เกิง	ช ญ	- ๑๖.๖๗	๖๐.๐๐ ๕๐.๐๐	๔๐.๐๐ ๔๓.๓๓		๐.๐๖	
ทำงานไม่เป็นระเบียบ	ช ญ	๓๐.๐๐ ๖.๖๗	๒๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๔๖.๖๗ ๖๓.๓๓		๑.๖๘	
ทำงานอื่นในเวลาเรียน	ช ญ	๑๐.๐๐ ๖.๖๗	๒๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๗๐.๐๐ ๓๐.๐๐		๑๖.๒๘	<.๐๐๑
ไม่ตั้งใจเรียนขณะครูสอน	ช ญ	๖.๖๗ ๑๓.๓๓	๓.๓๓ ๑๖.๖๗	๖๐.๐๐ ๗๐.๐๐		๐.๕๘	
ชอบแสดงความคิดเห็น	ช ญ	๓๐.๐๐ ๑๓.๓๓	๕๐.๐๐ ๓๓.๓๓	๓๐.๐๐ ๕๓.๓๓		๓.๓๖	

ตารางที่ ๓
 การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรม รศคณการปรับตัวทางสังคมระหว่าง
 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง
 (ชาย N= ๓๐ หญิง N= ๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดระยะเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยมเลย %			
ซื่อสัตย์	ช	๑๓.๓๓	๓๐.๐๐	๕๖.๖๗		๐.๐๖	
	ญ	๖.๖๗	๔๐.๐๐	๕๓.๓๓			
ร่าเริง	ช	๓๐.๐๐	๓๐.๐๐	—		—	
	ญ	๓๐.๐๐	๒๖.๖๗	๓.๓๓			
ประณีต	ช	๒๓.๓๓	๔๓.๓๓	๓๓.๓๓		๑.๒๖	
	ญ	๑๖.๖๗	๕๖.๖๗	๖.๖๗			
เป็นผู้นำคนหนึ่งในห้องเรียน	ช	๑๐.๐๐	๒๖.๖๗	๒๓.๓๓		๑.๐๑	
	ญ	๑๐.๐๐	๔๐.๐๐	๕๐.๐๐			
ไม่มีความสุข	ช	๑๐.๐๐	๒๐.๐๐	๓๐.๐๐		๐.๓๐	
	ญ	๑๓.๓๓	๒๓.๐๐	๖๓.๐๐			
รักคนทุกคน	ช	๔๓.๓๓	๒๖.๖๗	๓๐.๐๐		๑.๒๔	
	ญ	๓๓.๓๓	๔๐.๐๐	๒๖.๖๗			
เป็นเด็กไม่ดี	ช	๖.๖๗	๓๓.๓๓	๖๐.๐๐		๑.๒๐	
	ญ	๖.๖๗	๒๐.๐๐	๓๓.๓๓			
ชอบเข้าสังคมพบปะผู้คน	ช	๔๓.๓๓	๑๖.๖๗	๒๐.๐๐		๒.๔๐	
	ญ	๒๓.๓๓	๕๓.๓๓	๒๓.๓๓			
เก๋	ช	๑๐.๐๐	๒๖.๖๗	๖๓.๓๓		๐.๐๗	
	ญ	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๖๖.๖๗			
เอะอะกึ่งกึ่ง	ช	๒๐.๐๐	๓๐.๐๐	๕๐.๐๐		๕.๐๐	< .๐๕
	ญ	—	๑๖.๖๗	๘๓.๓๓			
ประหม่า	ช	๒๐.๐๐	๓๖.๖๗	๔๓.๓๓		๑.๑๔	
	ญ	๑๖.๖๗	๕๓.๓๓	๓๐.๐๐			
พูดจาเหลวไหล	ช	๖.๖๗	๒๐.๐๐	๓๓.๓๓		๒.๓๕	
	ญ	๓.๓๓	๖.๖๗	๕๐.๐๐			
ขี้อาย	ช	๓๐.๐๐	๑๖.๖๗	๕๓.๓๓		๑.๖๕	
	ญ	๑๓.๓๓	๔๐.๐๐	๑๖.๖๗			

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดระยะเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และบ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และไม่เคยเลย %			
ไวใจโต	ช ญ	๕๓.๓๓ ๓๐.๓๓	๓๓.๓๓ ๒๓.๓๓	๑๓.๓๓ ๓.๓๓		๒.๕๘	
เหม่อลอย	ช ญ	๒๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๓๖.๖๗ ๒๖.๖๗	๔๓.๓๓ ๖๓.๓๓		๒.๔๑	
ตรงต่อเวลา	ช ญ	๕๖.๖๗ ๕๖.๖๗	๒๖.๖๗ ๔๐.๐๐	๑๖.๖๗ ๓.๓๓		—	
สนิมสนุน เมื่อเพื่อนทำดี	ช ญ	๓๓.๓๓ ๓๓.๓๓	๑๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๑๖.๖๗ ๓.๓๓		—	
ชอบชักคอเพื่อน	ช ญ	๑๖.๖๗ ๓.๓๓	๓๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๕๐.๐๐ ๖๖.๖๗		๑.๗๑	
แค้นใจ เว้นรอย	ช ญ	๓๖.๖๗ ๔๖.๖๗	๑๖.๖๗ ๑๐.๐๐	๖.๖๗ ๓.๓๓		๑.๐๐	
เพื่อนชอบเล่นตลก	ช ญ	๕๖.๖๗ ๕๖.๖๗	๓๐.๐๐ ๓๓.๓๓	๑๓.๓๓ ๒๐.๐๐		๐.๖๐	
ชอบทะเลาะกับเพื่อน	ช ญ	๖.๖๗ ๑๐.๐๐	๓๓.๓๓ ๖.๖๗	๖๐.๐๐ ๘๓.๓๓		๔.๐๒	<.๐๕
ชอบนินทา	ช ญ	๖.๖๗ ๖.๖๗	๑๓.๓๓ ๑๐.๐๐	๘๐.๐๐ ๘๓.๓๓		๐.๑๑	
พาลเมื่อถูกทำโทษ	ช ญ	๑๖.๖๗ ๓.๓๓	๑๐.๐๐ ๑๖.๖๗	๗๓.๓๓ ๘๐.๐๐		๐.๓๗	

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงรับรู้พฤติกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของตัวเองคล้ายคลึงกันมาก มีแตกต่างกันเพียง ๒ อย่างเท่านั้น คือ นักเรียนชายร้อยละ ๒๐ รับรู้ว่าตนเองจะตั้งคั้ง "ตลอดระยะเวลาและบ่อยครั้ง" อีกร้อยละ ๓๐ รับรู้ว่าตนเองมีพฤติกรรม "บางครั้ง" แต่มีนักเรียนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ ๘๓.๓๓) รับรู้ว่าตนเองไม่เคยมีพฤติกรรมที่ "และจะตั้งคั้ง" และไม่มีนักเรียนหญิงตอบว่าตนเอง จะตั้งคั้ง "ตลอดระยะเวลาและบ่อยครั้ง" เลย เกี่ยวกับพฤติกรรมชอบทะเลาะกับเพื่อนนั้น นักเรียนชายร้อยละ ๓๓.๓๓ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๖.๖๗ รับรู้ว่าตนเอง

"บางครั้ง" มีพฤติกรรมที่ชอบทะเลาะกับเพื่อน แต่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายเป็นส่วนมาก (ร้อยละ ๔๐ และร้อยละ ๖๐ ตามลำดับ) รับรู้วาทะ "ไม่เคย" มีพฤติกรรมที่ชอบทะเลาะกับเพื่อน ความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเกี่ยวกับการรับรู้วาทะเอง "อะอะคิงคิง" และชอบทะเลาะกับเพื่อน มีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$)

ตารางที่ ๔

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติการรับรู้และความเข้าใจ เรื่อง "จน" ในค่านิยมนิสัย ความสัมฤทธิผลในการทำงานและการเรียน และการปรับตัวทางสังคมระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "จน"				t	p
	นักเรียนชาย N=30		นักเรียนหญิง N=30			
	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
อุปนิสัย	๓.๕๓	๑.๔๓	๓.๗๕	๑.๔๔	๒.๒๐๘	< .๐๕
ความสัมฤทธิผลในการทำงานและ การเรียน	๓.๒๓	๐.๓๕	๓.๔๕	๐.๕๑	๑.๗๒๒	
การปรับตัวทางสังคม	๓.๔๑	๐.๓๖	๓.๖๐	๐.๓๒	๒.๐๘๔	< .๐๕

ตารางข้างบนแสดงถึงความเข้าใจ เรื่อง "จน" ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเกี่ยวกับพฤติกรรมสามอย่างคือ "อุปนิสัย" "ความสัมฤทธิผลในการทำงานและการเรียน" และ"การปรับตัวทางสังคม" มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันอยู่มาก ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายรับรู้พฤติกรรมค่านิยมนิสัยของตนว่าดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการปรับตัวทางสังคม และอันดับสุดท้ายคือ ความสัมฤทธิผลในการทำงานและการเรียน เป็นที่น่าสนใจก็คือ ค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "จน" ของนักเรียนหญิงสูงกว่าของนักเรียนชายทั้ง ๓ พฤติกรรม แต่มีอยู่สองพฤติกรรม คือพฤติกรรมเกี่ยวกับอุปนิสัยและการปรับตัวทางสังคม ซึ่งความแตกต่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$)

ตารางที่ ๕
 การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมด้านอุปนิสัยของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนชาย
 และนักเรียนหญิง
 ชาย N=30 หญิง N=30

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บ้างครั้ง %	และ ไม่เคยมเลย %			
ช้อกรง	ช ญ	๕๓.๓๓ ๒๖.๖๗	๔๐.๐๐ ๒๖.๖๗	๖.๖๗ ๖.๖๗		๑.๑๑	
ถือความรำคาญในห้องเรียน	ช ญ	๑๐.๐๐ —	๔๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๕๐.๐๐ ๕๐.๐๐		๐.๒๖	
มีน้ำใจนักกีฬา	ช ญ	๔๓.๓๓ ๔๓.๓๓	๔๐.๐๐ ๔๐.๐๐	๑๓.๓๓ ๑๖.๖๗		—	
เกรงใจผู้อื่น	ช ญ	๕๖.๖๗ ๒๖.๖๗	๒๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๒๐.๐๐ ๓.๓๓		๐.๖๓	
ขอความช่วยเหลือผู้อื่น	ช ญ	๔๓.๓๓ ๕๐.๐๐	๓๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๒๓.๓๓ ๒๐.๐๐		๐.๒๖	
เชื่อเพื่อนเสมอ	ช ญ	๓๐.๐๐ ๕๖.๖๗	๔๖.๖๗ ๓๓.๓๓	๒๓.๓๓ ๒๐.๐๐		๑.๔๒	
สุภาพ	ช ญ	๒๐.๐๐ ๕๐.๐๐	๑๖.๖๗ ๔๐.๐๐	๒๓.๓๓ ๖.๖๗		๐.๖๐	
เมตตากรุณา	ช ญ	๓๖.๖๗ ๔๓.๓๓	๓๓.๓๓ ๔๓.๓๓	๓๐.๐๐ ๑๓.๓๓		๐.๓๗	
ชอบมีโชค	ช ญ	๒๓.๓๓ ๓๖.๖๗	๔๐.๐๐ ๔๐.๐๐	๓๓.๓๓ ๒๓.๓๓		๒.๓๔	
เอาเปรียบเพื่อน	ช ญ	— —	๒๖.๖๗ ๑๐.๐๐	๓๓.๓๓ ๕๖.๖๗		๐.๕๓	
ขอความช่วยเหลือในห้องเรียน	ช ญ	๓๖.๖๗ ๕๖.๖๗	๕๐.๐๐ ๓๓.๓๓	๑๓.๓๓ ๑๐.๐๐		๐.๕๓	
ชอบรังแกเพื่อน	ช ญ	— ๓.๓๓	๒๓.๓๓ ๑๐.๐๐	๓๖.๖๗ ๕๖.๖๗		๐.๒๖	

จากตารางที่ ๕ การรับรู้พฤติกรรมค่านิยมดีของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายนั้น ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากจำนวนร้อยละที่มอง เห็นแนวโน้มของความแตกต่างของการรับรู้พฤติกรรมค่านิยมดีบางอย่างในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เช่น "ข้อตรง" "เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" และ "ชอบรับใช้ครู" ซึ่งจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่มีทัศนะว่า ครูรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้ของนักเรียนในช่อง "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชายซึ่งมีทัศนะอย่างเดียวกัน

จากตารางที่ ๖ การรับรู้พฤติกรรม "มีเหตุผล" และ "ไม่ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน" โดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนหญิงและทัศนะของนักเรียนชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($< .05$) นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๖.๖๓ และร้อยละ ๕๐.๐๐ มีทัศนะว่าครูรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนในด้าน "มีเหตุผล" ในช่อง "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" และ "บางครั้ง" ตามลำดับ สำหรับนักเรียนชายมีจำนวนรับรู้ เช่นมีร้อยละ ๒๓.๓๓ และ ๔๓.๓๓ ตามลำดับ ที่มีความเห็นว่าครูรับรู้ เช่นนี้ ส่วนพฤติกรรม "ไม่ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน" นั้น นักเรียนหญิงส่วนมาก (ร้อยละ ๕๐.๐๐) มีทัศนะว่า ครูรับรู้พฤติกรรมนี้ของนักเรียนในช่อง "นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย" แต่มีนักเรียนชายเพียงร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่านั้นที่มีทัศนะเช่นนี้

เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียนบางอย่าง เช่น ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่กระตือรือร้นในการดูหนังสือ เงียบๆ ซึมๆ และทำงานอื่นในเวลาเรียนนั้น จำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่มีทัศนะว่า ครูรับรู้พฤติกรรมเหล่านี้ของนักเรียนในช่อง "นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย" มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย และความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๖

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมด้านความสัมฤทธิ์ผลในการทำงานและการเรียนของนักเรียน โดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

(ชาย N= ๓๐ หญิง N= ๓๓)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดระยะเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยเลย %			
ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์	ชาย	๒๓.๓๓	๓๖.๖๗	๔๐.๐๐		๓.๒๓	
	หญิง	๑๐.๐๐	๒๖.๖๗	๒๓.๓๓			
ไม่กระตือรือร้นในการเรียน	ชาย	๑๓.๓๓	๕๐.๐๐	๓๖.๖๗		๑.๐๔	
	หญิง	๑๐.๐๐	๔๐.๐๐	๕๐.๐๐			
ขี้เกียจทำงาน	ชาย	๒๓.๓๓	๕๐.๐๐	๒๖.๖๗		๐.๑๓	
	หญิง	๓๓.๓๓	๔๐.๐๐	๖.๖๗			
ไม่กระตือรือร้นในการทบทวนหนังสือ	ชาย	๒๐.๐๐	๔๓.๓๓	๓๖.๖๗		๒.๔๑	
	หญิง	๖.๖๗	๓๖.๖๗	๕๖.๖๗			
ไม่รอบคอบ	ชาย	๓๐.๐๐	๕๓.๓๓	๑๖.๖๗		๐.๔๐	
	หญิง	๒๐.๐๐	๕๐.๐๐	๓๐.๐๐			
ฉลาด	ชาย	๑๖.๐๐	๕๓.๓๓	๓๖.๖๗		๒.๔๕	
	หญิง	๑๐.๐๐	๓๐.๐๐	๒๐.๐๐			
เฉื่อยชา	ชาย	๑๐.๐๐	๒๖.๖๗	๒๓.๓๓		๓.๒๐	
	หญิง	๖.๖๗	๖.๖๗	๔๖.๖๗			
มีเหตุผล	ชาย	๒๓.๓๓	๔๓.๓๓	๓๓.๓๓		๔.๒๕	< .๐๕
	หญิง	๓๖.๖๗	๔๐.๐๐	๑๓.๓๓			
เกียจคร้าน	ชาย	๖.๖๗	๓๐.๐๐	๒๓.๓๓		๑.๒๖	
	หญิง	—	๒๓.๓๓	๓๖.๖๗			
ขี้ขลาด	ชาย	๓๐.๐๐	๒๖.๖๗	๔๓.๓๓		๒.๔๑	
	หญิง	๑๖.๖๗	๒๐.๐๐	๒๓.๓๓			
เก่ง	ชาย	๖.๖๗	๕๐.๐๐	๔๓.๓๓		๐.๒๖	
	หญิง	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๒๐.๐๐			
ทำงานไม่เป็นระเบียบ	ชาย	๔๐.๐๐	๑๐.๐๐	๕๐.๐๐		๐.๖๐	
	หญิง	๑๓.๓๓	๒๖.๖๗	๖๐.๐๐			
ทำงานอื่นในเวลาเรียน	ชาย	๑๓.๓๓	๒๐.๐๐	๖๖.๖๗		๒.๒๒	
	หญิง	๓.๓๓	๑๓.๓๓	๔๓.๓๓			
ไม่ตั้งใจเรียนขณะครูสอน	ชาย	๒๖.๖๗	๒๓.๓๓	๕๐.๐๐		๕.๕๓	< .๐๕
	หญิง	—	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐			
ชอบแสดงความคิดเห็น	ชาย	๒๖.๖๗	๓๖.๖๗	๓๖.๖๗		๐.๖๑	
	หญิง	๖.๖๗	๔๐.๐๐	๕๖.๖๗			

ตารางที่ ๘

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโดยครูผู้สอน
ในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

(ชาย N= ๓๐ หญิง N= ๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดระยะเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยมเลย %			
ขี้กลัว	ช ญ	๒.๒๗ ๑๓.๓๓	๒๓.๓๓ ๓๐.๐๐	๗๐.๐๐ ๕๖.๖๗	๑.๑๕		
รำเริง	ช ญ	๒๓.๓๓ ๕๖.๖๗	๒๓.๓๓ ๓๓.๓๓	๑๓.๓๓ ๑๐.๐๐	๐.๒๗		
ประณีต	ช ญ	๑๖.๖๗ ๕๓.๓๓	๕๖.๖๗ ๕๐.๐๐	๒๖.๖๗ ๖.๖๗	๕.๐๗	< .๐๕	
เป็นผู้นำคนหนึ่งในห้องเรียน	ช ญ	๑๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๒๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๗๐.๐๐ ๖๖.๖๗	๐.๐๗		
ไม่มีความสุข	ช ญ	๑๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๒๖.๖๗ ๑๖.๖๗	๖๓.๓๓ ๗๓.๓๓	๐.๖๕		
รักคนทุกคน	ช ญ	๓๓.๓๓ ๒๐.๐๐	๓๓.๓๓ ๕๓.๓๓	๓๓.๓๓ ๒๖.๖๗	๒.๑๒		
เห็นเด็กไม่ดี	ช ญ	๓.๓๓ —	๑๖.๖๗ ๑๖.๖๗	๘๐.๐๐ ๘๓.๓๓	๐.๐๕		
ชอบเขาสังคมกับเพื่อนๆ	ช ญ	๓๓.๓๓ ๒๓.๓๓	๕๐.๐๐ ๕๐.๐๐	๑๖.๖๗ ๒๖.๖๗	๐.๗๒		
เก๋	ช ญ	๑๓.๓๓ ๑๖.๖๗	๓๓.๓๓ ๑๓.๓๓	๖๓.๓๓ ๗๐.๐๐	๐.๓๐		
เอะอะคังคัง	ช ญ	๑๓.๓๓ —	๑๓.๓๓ ๑๖.๖๗	๗๓.๓๓ ๘๓.๓๓	๐.๘๘		
ประหม่า	ช ญ	๖.๖๗ ๓๐.๐๐	๕๓.๓๓ ๕๖.๖๗	๔๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๓.๒๗		
พูดจาเหลวไหล	ช ญ	๓.๓๓ ๓.๓๓	๒๐.๐๐ ๖.๖๗	๗๖.๖๗ ๙๐.๐๐	๑.๐๕		
ขี้อาย	ช ญ	๒๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๒๓.๓๓ ๕๖.๖๗	๕๖.๖๗ ๓๐.๐๐	๒.๕๐		

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา		นานๆ ครั้ง		χ^2	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยมเลย %			
ไวใจโต	ช	๓๖.๖๗	๕๐.๐๐	๒๓.๓๓		๒.๖๖	
	ญ	๕๖.๖๗	๒๓.๓๓	๒๐.๐๐			
เหมอิลอย	ช	๑๐.๐๐	๓๓.๓๓	๕๖.๖๗		๑.๘๓	
	ญ	๑๐.๐๐	๑๖.๖๗	๗๓.๓๓			
ตรงต่อเวลา	ช	๕๖.๖๗	๒๖.๖๗	๒๖.๖๗		๐.๒๖	
	ญ	๕๓.๓๓	๓๖.๖๗	๑๐.๐๐			
สัมพันธ์เมื่อเพื่อนทำดี	ช	๕๐.๐๐	๓๖.๖๗	๑๓.๓๓		๐.๐๖	
	ญ	๕๓.๓๓	๕๐.๐๐	๖.๖๗			
ชอบรักใคร่เพื่อน	ช	๑๐.๐๐	๓๐.๐๐	๖๐.๐๐		๔.๗๒	< .๐๕
	ญ	๖.๖๗	๑๐.๐๐	๘๓.๓๓			
แกล้งตัวเรียบร้อย	ช	๖๖.๖๗	๒๖.๖๗	๖.๖๗		๑.๓๖	
	ญ	๘๐.๐๐	๑๓.๓๓	๖.๖๗			
เพื่อนชอบเล่นกวย	ช	๕๓.๓๓	๒๓.๓๓	๒๓.๓๓		๑.๐๗	
	ญ	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๒๐.๐๐			
ชอบทะเลาะกับเพื่อน	ช	๓.๓๓	๑๐.๐๐	๘๖.๖๗		๐.๓๐	
	ญ	๑๐.๐๐	๑๓.๓๓	๗๖.๖๗			
ชอบนิทาน	ช	๖.๖๗	๓.๓๓	๕๐.๐๐		๐.๑๔	
	ญ	—	๑๖.๖๗	๘๓.๓๓			
ทะเลาะเมื่อถูกทำโทษ	ช	๖.๖๗	๖.๖๗	๘๖.๖๗		—	
	ญ	—	๑๐.๐๐	๕๐.๐๐			

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่า การรับรู้พฤติกรรมด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโดยครู ในทัศนะของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายนั้นมีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) เพียงสองพฤติกรรม คือ "ประณีต" และ "ชอบรักใคร่เพื่อน" นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๓.๓๓ เห็นว่าครูรับรู้พฤติกรรม "ประณีต" ในช่องตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" ส่วนนักเรียนชายมีเพียงร้อยละ ๑๖.๖๗ เท่านั้นที่ทัศนะเช่นนี้ เกี่ยวกับการ "ชอบรักใคร่เพื่อน" นั้น มีนักเรียนหญิงร้อยละ ๘๓.๓๓ เห็นทัศนะว่าครูรับรู้พฤติกรรมนี้ในช่อง "นานๆ ครั้งและไม่เคยมเลย" และนักเรียนชายมีเพียงร้อยละ

๒๐.๐๐ เท่า

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมบางอย่าง เช่น "ไว้ใจได้" และ "รักคนทุกคน" จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่มีทัศนะเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรมไว้ใจได้ "ตลอดเวลา" โดยครูผู้สอนมีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย แต่จำนวนร้อยละของนักเรียนชายที่มีทัศนะว่าครูผู้สอนรับรู้พฤติกรรม "รักคนทุกคน" ในช่อง "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" ของนักเรียนชายมีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิง (นักเรียนชายร้อยละ ๓๓.๓๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๒๐.๐๐) ส่วนพฤติกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวไม่ดีทางสังคมบางอย่าง เช่น "ประหม่า" และ "ซื่อาย" นั้น จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชายที่มีทัศนะว่าครูรับรู้พฤติกรรมสองอย่างนี้ของนักเรียนในช่อง "นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย" มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิง

จากตารางที่ ๔ แสดงว่าการรับรู้พฤติกรรมด้าน "ความสัมพันธ์ในการงานและการเรียน" โดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๑$) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้จะเห็นว่า นักเรียนหญิงมีทัศนะเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรม "ความสัมพันธ์ในการงานและการเรียน" โดยครูผู้สอนว่าคนมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ในการงานและการเรียนดีกว่านักเรียนชาย ส่วนอีกสองพฤติกรรมนั้นก็เช่นเดียวกัน คือนักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมด้าน อุนิสัยและพฤติกรรมด้านการปรับตัวในทางสังคมดีกว่านักเรียนชาย แต่ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมทั้งสามด้าน ปรากฏว่าในทัศนะของนักเรียนชายนั้น พฤติกรรมที่ดีที่สุดของนักเรียนที่รับรู้โดยครูผู้สอนคือ "การปรับตัวทางสังคม" พฤติกรรมในด้าน "อุนิสัย" และพฤติกรรมในด้านความสัมพันธ์ในการงานและการเรียนตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงเห็นว่าพฤติกรรมที่ดีที่สุดของนักเรียนที่รับรู้โดยครูผู้สอนคือพฤติกรรมในด้าน "อุนิสัย" รองลงมาคือ "การปรับตัวทางสังคม" และ "ความสัมพันธ์ในการงานและการเรียน"

ตารางที่ ๘

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมด้านอุปนิสัย ความสัมฤทธิ์ผลในการงาน และการเรียน และการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียน โดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน

	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโดยครูในทัศนะของนักเรียน				t	P
	นักเรียนชาย N=30		นักเรียนหญิง N=30			
	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
อุปนิสัย	๓.๓๘	๐.๕๑	๓.๒๓	๐.๒๒	๑.๖๐๐	
ความสัมฤทธิ์ผลในการงานและ การเรียน	๓.๐๘	๐.๕๐	๓.๕๘	๐.๕๓	๓.๕๕๔	<.๐๑
การปรับตัวทางสังคม	๓.๕๕	๐.๓๒	๓.๕๘	๐.๓๕	๐.๘๓๒๒	

ตารางที่ ๕

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมในค่านิยมสัของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยครูผู้สอน

(ชาย: N= ๓๐ หญิง N= ๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยเลย %			
ซื่อตรง	ช	๕๓.๓๓	๖.๖๗	—	—	๐.๐๐	
	ญ	๕๖.๖๗	๓.๓๓	—	—		
ถือความร่ำรวยในห้องเรียน	ช	—	๑๓.๓๓	๔๖.๖๗	๕๓.๓๓	๐.๑๔	
	ญ	—	๖.๖๗	๕๓.๓๓	๔๐.๐๐		
มีน้ำใจนักกีฬา	ช	๔๐.๐๐	๑๖.๖๗	๓.๓๓	—	๐.๘๒	
	ญ	๕๐.๐๐	๑๐.๐๐	—	—		
เกรงใจผู้อื่น	ช	๖๖.๖๗	๓๐.๐๐	๓.๓๓	—	๐.๗๓	
	ญ	๗๖.๖๗	๒๓.๓๓	—	—		
ชอบช่วยเหลือผู้อื่น	ช	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	๐.๓๕	
	ญ	๗๓.๐๐	๒๖.๖๗	—	—		
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ช	๗๖.๖๗	๒๐.๐๐	๓.๓๓	—	๐.๐๐	
	ญ	๗๖.๖๗	๒๓.๓๓	—	—		
สุภาพ	ช	๕๓.๓๓	๖.๖๗	—	—	๐.๐๐	
	ญ	๕๖.๖๗	๓.๓๓	—	—		
เมตตากรุณา	ช	๗๖.๖๗	๒๓.๓๓	—	—	๒.๐๕	
	ญ	๕๓.๓๓	๖.๖๗	—	—		
ชอบรับใช้ครู	ช	๕๓.๓๓	๕๓.๓๓	๓.๓๓	—	๐.๒๖	
	ญ	๕๖.๖๗	๕๓.๓๓	—	—		
ชอบรังแกเพื่อน	ช	๓.๓๓	๑๓.๓๓	๔๓.๓๓	—	๐.๖๔	
	ญ	—	๖.๖๗	๕๓.๓๓	—		
เอาเปรียบเพื่อน	ช	—	๓๐.๐๐	๗๐.๐๐	—	๒.๖๐	
	ญ	—	๑๐.๐๐	๕๐.๐๐	—		
ชอบทำงานในห้องเรียน	ช	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	—	—	๒.๒๒	
	ญ	๕๓.๓๓	๑๖.๖๗	—	—		

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่า การรับรู้พฤติกรรมในค่านิยมลับของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยครูผู้สอนนั้น มีความคล้ายคลึงกันมาก พฤติกรรมที่อาจกล่าวได้ว่าเหมือนกันคือ "ช้อตรง" "ขอเพื่อแม่" และ "ดูภาพ" และเมื่อพิจารณาจากจำนวนร้อยละจะเห็นแนวโน้มของความแตกต่างบ้าง เช่นพฤติกรรมเกี่ยวกับความเนตคากรณา และการไม่ชอบเอาเปรียบเพื่อน ในกรณีดังกล่าว จำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่รับรู้โดยครูผู้สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมทั้งสองอย่างนี้ในช่อง "ตลอดเวลาและบ่อยครั้ง" มากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย

ตารางที่ ๑๐ แสดงว่า พฤติกรรมในค่านิยมลับในการงานและการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงซึ่งรับรู้โดยครูผู้สอนนั้น มีความแตกต่างกันดังนี้ ครูรับรู้ว่ามีนักเรียนหญิงขยันทำงาน "ตลอดเวลา" มากกว่านักเรียนชาย ($p < .05$) และนักเรียนชาย "บางครั้ง" ทำงานไม่เป็นระเบียบมากกว่านักเรียนหญิง ($p < .05$) แต่นักเรียนชายแสดงความไม่คิดเห็น "ตลอดเวลา" มากกว่านักเรียนหญิง ($p < .05$) เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลในค่านิยามการงานและการเรียนอย่างหนึ่ง คือ "เฉื่อยชา" จะเห็นว่านักเรียนชายเพียงร้อยละ ๒๐.๐๐ แต่มีนักเรียนหญิงถึงร้อยละ ๔๐.๐๐ ที่ครูรับรู้ว่ามีพฤติกรรมนี้ ความแตกต่างระหว่างการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าวมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ส่วนพฤติกรรมที่แสดงถึงการใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่ชอบขยันทำงานไม่เป็นระเบียบและไม่ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน นั้น จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งรับรู้โดยครูผู้สอนในช่อง "นานๆ ครั้งและไม่เคยเลย" นี้น่ากว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย ความแตกต่างเหล่านี้มีนัยสำคัญ ($p < .05$) ส่วนพฤติกรรมที่ไม่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียนอื่นๆ เช่น ไม่กระตือรือร้นในการเรียน เก็บจุจวน และขี้ลืม จะเห็นว่าครูมีแนวโน้มในการรับรู้ว่ามีจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิงที่ "ไม่เลย" มีพฤติกรรมเหล่านี้สูงกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างเหล่านี้ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๐

การรับรู้พฤติกรรมด้านความสัมฤทธิ์ผลในการทำงานและการ เวิร์นของนัก เวิร์นชายและนัก เวิร์นหญิง โดยครูผู้สอน
(ชาย N=๓๐ หญิง N=๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	คลอกรเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคบเคบ %			
ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์	ชาย หญิง	- -	๔๐.๐๐ ๓.๓๓	๖๐.๐๐ ๙๖.๖๗	๕.๔๑	< .๐๑	
ไม่กระตือรือร้นในการ เวิร์น	ชาย หญิง	๓.๓๓ -	๒๐.๐๐ ๑๐.๐๐	๗๖.๖๗ ๙๐.๐๐	๑.๐๘		
ขี้เกียจทำงาน	ชาย หญิง	๔๓.๓๓ ๔๐.๐๐	๓๖.๖๗ ๑๖.๖๗	๑๐.๐๐ ๓.๓๓	๕.๔๐	< .๐๕	
ไม่กระตือรือร้นในการดูแลห้องสื่อ	ชาย หญิง	๓.๓๓ -	๒๓.๓๓ ๑๖.๖๗	๗๓.๓๓ ๘๓.๓๓	๐.๔๔		
ไม่รับผิดชอบ	ชาย หญิง	- -	๕๖.๖๗ ๑๖.๖๗	๔๓.๓๓ ๘๓.๓๓	๑๐.๓๓	< .๐๑	
ฉลาด	ชาย หญิง	๖๐.๐๐ ๕๓.๓๓	๔๐.๐๐ ๔๐.๐๐	- ๖.๖๗	๐.๒๗		
เฉื่อยชา	ชาย หญิง	- -	๔๐.๐๐ ๑๖.๖๗	๖๐.๐๐ ๘๓.๓๓	๕.๔๒	< .๐๕	
มีเหตุผล	ชาย หญิง	๖๓.๓๓ ๖๖.๖๗	๓๖.๖๗ ๓๖.๖๗	- ๓.๓๓	๐.๐๐		
เก็บจคราน	ชาย หญิง	- -	๒๐.๐๐ ๓.๓๓	๘๐.๐๐ ๙๖.๖๗	๓.๕๒		
ขี้ลืม	ชาย หญิง	๓.๓๓ -	๕๐.๐๐ ๓๖.๖๗	๙๖.๖๗ ๖๓.๓๓	๑.๖๘		
เกรง	ชาย หญิง	๔๓.๓๓ ๕๐.๐๐	๕๐.๐๐ ๕๓.๓๓	๖.๖๗ ๖.๖๗	๐.๒๖		
ทำงานไม่เป็นระเบียบ	ชาย หญิง	๑๐.๐๐ -	๕๓.๓๓ ๑๓.๓๓	๙๖.๖๗ ๘๖.๖๗	๕.๐๗	< .๐๕	
ทำงานอื่นในเวลา เวิร์น	ชาย หญิง	- -	๖.๖๗ ๓.๓๓	๙๓.๓๓ ๙๖.๖๗	๐.๐๐		
ไม่ตั้งใจ เวิร์นจนจะครูสอน	ชาย หญิง	๓.๓๓ -	๓๓.๓๓ ๓.๓๓	๖๓.๓๓ ๙๖.๖๗	๕.๔๓	< .๐๑	
ชอบแสดงความคิดเห็น	ชาย หญิง	๕๐.๐๐ ๒๓.๓๓	๙๖.๖๗ ๙๖.๖๗	๓.๓๓ ๒๐.๐๐	๕.๕๕	< .๐๕	

ตารางที่ ๑๑

การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยครูผู้สอน
(ชาย N=๓๐ หญิง N=๓๐)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา		นานๆ ครั้ง		X ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยมเลย %			
ซุกตัว	ช	๓.๓๓	๓๐.๐๐	๖๖.๖๗	๐.๐๗		
	ญ	—	๓๐.๐๐	๗๐.๐๐			
รำเริง	ช	๖๓.๓๓	๓๖.๖๗	—	๑.๐๘		
	ญ	๕๐.๐๐	๕๖.๖๗	๓.๓๓			
ประณีต	ช	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐	< .๐๑	
	ญ	๕๐.๐๐	๒๐.๐๐	—			
เป็นผู้นำคนหนึ่งในห้องเรียน	ช	๒๖.๖๗	๕๐.๐๐	๒๓.๓๓	๐.๓๘		
	ญ	๑๖.๖๗	๕๓.๓๓	๓๐.๐๐			
ไม่มีความสุข	ช	—	๑๐.๐๐	๕๐.๐๐	๐.๒๖		
	ญ	—	๓.๓๓	๕๖.๖๗			
รักคนทุกคน	ช	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	—	๐.๗๓		
	ญ	๗๖.๖๗	๒๓.๓๓	—			
เป็นเด็กไม่ดี	ช	—	๖.๖๗	๕๓.๓๓	๐.๐๐		
	ญ	—	๓.๓๓	๕๖.๖๗			
ชอบเขาสังคมกับเพื่อนๆ	ช	๘๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	๑๓.๓๐	< .๐๐๑	
	ญ	๓๓.๓๓	๒๓.๓๓	๓.๓๓			
เก๋	ช	๓๐.๐๐	๖๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑.๕๗		
	ญ	๑๓.๓๓	๕๓.๓๓	๕๓.๓๓			
เอะอะคังคัง	ช	๓.๓๓	๑๓.๓๓	๕๓.๓๓	๑.๖๖		
	ญ	—	๓.๓๓	๕๖.๖๗			
ประหม่า	ช	—	๑๖.๖๗	๕๓.๓๓	๕.๕๐	< .๐๑	
	ญ	—	๕๓.๓๓	๕๖.๖๗			
พูดจาเหลวไหล	ช	๓.๓๓	๕๓.๓๓	๕๓.๓๓	๑๐.๗๕	< .๐๑	
	ญ	—	๓.๓๓	๕๖.๖๗			
ขี้อาย	ช	๓.๓๓	๒๖.๖๗	๗๐.๐๐	๖.๖๘	< .๐๑	
	ญ	๓.๓๓	๖๐.๐๐	๓๖.๖๗			
ไวใจได้	ช	๘๖.๖๗	๑๐.๐๐	—	๐.๘๗		
	ญ	๕๖.๖๗	๓.๓๓	—			

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	เพศ	ตลอดเวลา		นานๆ ครั้ง		χ ²	p
		และ บ่อยครั้ง %	บางครั้ง %	และ ไม่เคยเลย %			
เหมอิลอบ	ช ญ	— —	๖.๖๗ ๖.๖๗	๔๓.๓๓ ๔๓.๓๓	๐.๐๐		
ตรงต่อเวลา	ช ญ	๖๖.๖๗ ๕๖.๖๗	๒๖.๖๗ ๓๓.๓๓	๓.๓๓ —	๗.๑๒	<.๐๑	
เก็บสัมภาระเมื่อเพื่อทำดี	ช ญ	๗๖.๖๗ ๗๓.๓๓	๒๓.๓๓ ๒๖.๖๗	— —	๐.๓๔		
ชอบรู้จักเพื่อน	ช ญ	— —	๓.๓๓ —	๙๖.๖๗ ๑๐๐.๐๐	๐.๐๐		
แต่งตัวเรียบร้อย	ช ญ	๙๖.๖๗ ๑๐๐.๐๐	๓.๓๓ —	— —	๐.๐๐		
เพื่อนชอบเล่นด้วย	ช ญ	๔๓.๓๓ ๔๖.๖๗	๑๖.๖๗ ๑๓.๓๓	— —	๐.๐๐		
ชอบทะเลาะกับเพื่อน	ช ญ	— —	๑๖.๖๗ ๓.๓๓	๘๓.๓๓ ๙๖.๖๗	๑.๖๖		
ชอบมีบทบาท	ช ญ	— —	๓.๓๓ ๑๓.๓๓	๙๖.๖๗ ๘๖.๖๗	๐.๔๗		
ขาดเมื่อถูกหัวโทษ	ช ญ	— —	๑๐.๐๐ —	๙๐.๐๐ ๑๐๐.๐๐	๑.๔๐		

จากตารางข้างบนนี้จะเห็นว่า การรับรู้พฤติกรรมในด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายโดยครูผู้สอนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

ครู เห็นว่านักเรียนชายร้อยละ ๔๐.๐๐ ชอบเข้าสังคมกับบุคคล "ตลอดเวลา" และมีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ ๓๓.๓๓ เท่านั้น ($p < .๐๐๑$) ตามความเห็นของครูผู้สอนนักเรียนหญิงส่วนมากเป็นคนประณีตและตรงต่อเวลา "ตลอดเวลา" มากกว่านักเรียนชาย ($p < .๐๑$) ในขณะเดียวกันครูก็รับรู้ว่านักเรียนชายบางครั้งพูดจาเหลวไหลมากกว่านักเรียนหญิง ($p < .๐๑$)

พฤติกรรมอื่นๆ ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่พอจะมองเห็นแนวโน้มของความแตกต่างได้บ้าง ถึงแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญ เช่นครู เห็นว่านักเรียนชายมีพฤติกรรม "ว้าเหว่" "ตลอดเวลา" มากกว่านักเรียนหญิง (ชายร้อยละ ๒๓.๓๓ หญิงร้อยละ ๕๐.๐๐) ส่วนพฤติกรรมอื่นๆ เช่น เล่น เอะอะกึ่งตึง ชอบทะเลาะกับเพื่อนนั้น จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนหญิง "ไม่เคย" มีพฤติกรรมเหล่านี้มากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย

ตารางที่ ๑๒

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมในด้านอุปนิสัย ความสัมฤทธิ์ผลในการงาน และการเรียน และการปรับตัวอย่างสังคม ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยครูผู้สอน

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโดยครูผู้สอน				t	p
	นักเรียนชาย N=30		นักเรียนหญิง N=30			
	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
อุปนิสัย	๓.๕๘	๑.๕๗	๔.๑๓	๑.๒๗	๒.๘๙๐	<.๐๑
ความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียน	๓.๗๐	๑.๓๗	๓.๕๓	๑.๓๘	๒.๓๐๕	<.๐๕
การปรับตัวอย่างสังคม	๓.๕๕	๑.๒๘	๔.๑๒	๑.๒๕	๑.๕๐๘๓	

ตารางข้างบนนี้แสดงว่า ครูรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนหญิงไปในด้านที่มากกว่านักเรียนชายทั้งสามอย่าง คือพฤติกรรมด้านอุปนิสัย ความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียน และการปรับตัวอย่างสังคม ส่วนพฤติกรรมแรกมีนัยสำคัญ ($p < .๐๑$ และ $p < .๐๕$) แต่พฤติกรรมสุดท้ายไม่มีนัยสำคัญ ครูรับรู้พฤติกรรมด้านอุปนิสัยของนักเรียนหญิงที่เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการปรับตัวอย่างสังคม และสุดท้ายคือความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียน ซึ่งมีแนวโน้มตรงกับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูในทัศนะของนักเรียนหญิง (ตารางที่ ๕) และการรับรู้เรื่อง "ตน" ของนักเรียนหญิงเอง (ตารางที่ ๔) สำหรับนักเรียนชายครู เห็นว่ามีพฤติกรรมด้านการปรับตัวอย่างสังคมที่เป็นอันดับหนึ่ง และด้านอุปนิสัยที่เป็นอันดับสอง สุดท้ายคือความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการเรียน ซึ่งมีแนวโน้มตรงกันกับการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนชาย (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๑๓

การ เปรียบ เทียบค่า เฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้และความเข้าใจ เรื่อง "ทณ" ของนักเรียนในคานอุปนิสัย ความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการ เรียน และการปรับตัวทางสังคมกับการรับรู้พฤติกรรมดั่งกล่าวของ นักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยง เบี่ยงมาตรฐานของ ทัศนคติการรับรู้				t	p
	การรับรู้และความเข้าใจ เรื่อง "ทณ" ของนักเรียน (N=60)		การรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโดยครูผู้สอนใน ทัศนะของนักเรียน (N=60)			
	ค่า เฉลี่ย	ความเบี่ยง เบี่ยงมาตรฐาน	ค่า เฉลี่ย	ความเบี่ยง เบี่ยงมาตรฐาน		
อุปนิสัย	๓.๓๖	๐.๕๓	๓.๕๑	๐.๕๘	๒.๕๓๓	< .๐๑
ความสัมฤทธิ์ผลในการงาน และการ เรียน	๓.๓๓๓	๐.๓๘	๓.๒๖	๐.๕๗	๑.๒๘๕	
การปรับตัวทางสังคม	๓.๕๐	๐.๓๘	๓.๕๓	๐.๕๐	๐.๘๗๑	

จากตารางที่ ๑๓ ข้างบนนี้ ปรากฏว่าค่า เฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "ทณ" กับค่า เฉลี่ยของ ทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก มีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ (p < .๐๑) พฤติกรรมเหี้ยคือพฤติกรรมคานอุปนิสัย

เกี่ยวกับพฤติกรรมคานอุปนิสัยและการปรับตัวทางสังคม จะเห็นว่าค่า เฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูในทัศนะของนักเรียน สูงกว่าค่า เฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "ทณ" ส่วน พฤติกรรมคานความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการ เรียนกลับตรงกันข้าม คือค่า เฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "ทณ" สูงกว่า

ตารางที่ ๑๘

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้และความเข้าใจ เรื่อง "ชน" ของนักเรียนในคาน
อุนนิสัย ความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการ เรียน และการปรับตัวทางสังคม กับการรับรู้พฤติกรรม
ดังกล่าวของนักเรียนโดยครูผู้สอน

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยง เป็นมาตรฐานของ ทัศนคติการรับรู้				t	p
	การรับรู้และความเข้าใจ เรื่อง "ชน" ของนักเรียน (N=60)		การรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโดยครูผู้สอน (N=60)			
	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน		
อุนนิสัย	๓.๖๖	๐.๘๓	๔.๐๘	๐.๓๘	๕.๖๕๘	< .๐๑
ความสัมฤทธิ์ผลในการงาน และการ เรียน	๓.๓๓	๐.๓๘	๓.๘๑	๐.๘๒	๗.๘๒๐	< .๐๑
การปรับตัวทางสังคม	๓.๕๐	๐.๓๘	๔.๐๐	๐.๓๑	๘.๒๕๖	< .๐๑

ตารางข้างบนแสดงว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้ เรื่อง "ชน" กับค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้
พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งสามพฤติกรรม ($p < .๐๑$)
กล่าวคือ ครูรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนไปในทิศทางที่นักเรียนรับรู้ "ชน" มาก อย่างไรก็ตาม แนว
โน้มการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทั้งสามเหมือนกันคือ พฤติกรรมคานอุนนิสัยเป็นอันดับแรก การปรับตัว
ทางสังคมเป็นอันดับสอง และความสัมฤทธิ์ผลในการงานและการ เรียนเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ ๑๕

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยดัชนีการรับรู้พฤติกรรมในด้าน อุบัติภัย ความล้มเหลวในการงาน และการเรียน และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโคมครูผู้สอน กับการรับรู้พฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนโคมครูผู้สอน

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยง เป็นมาตรฐานของ ดัชนีการรับรู้				t	p
	การรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโคมครูผู้สอน ในทัศนะของนักเรียน N=60		การรับรู้พฤติกรรมของ นักเรียนโคมครูผู้สอน N=60			
	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยง เป็นมาตรฐาน		
อุบัติเหตุ	๓.๕๑	๐.๕๔	๔.๐๕	๐.๓๔	๒.๒๓๓	< .๐๑
ความล้มเหลวในการงาน และการเรียน	๓.๒๖	๐.๔๓	๓.๘๑	๐.๕๓	๓.๔๔๔	< .๐๑
การปรับตัวทางสังคม	๓.๕๓	๐.๔๑	๔.๐๐	๐.๓๑	๔.๔๔๖	< .๐๑

ผลของตารางที่ ๑๕ คล้ายตารางที่ ๑๔ กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโคมครูผู้สอนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโคมครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียนทั้งสามพฤติกรรม ($p < .๐๑$)

ตารางที่ ๑๖

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของดัชนีการรับรู้และความเข้าใจในเรื่อง "ศน" กับระดับ
ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

ระดับความสัมฤทธิ์ผล	N	ค่าเฉลี่ยของดัชนี การรับรู้และความ เข้าใจเรื่อง "ศน"	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	t	p
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๓๘	๐.๕๘		
ปานกลาง	๑๘	๓.๕๘	๐.๒๘		๑.๖๖๘
ปานกลาง	๑๘	๓.๕๘	๐.๒๘		๐.๑๖๘
สูงและสูงมาก	๑๘	๓.๖๘	๐.๓๘		
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๓๘	๐.๕๘		
สูงและสูงมาก	๑๘	๓.๖๐	๐.๓๘		๑.๕๘๕

ตารางที่ ๑๖ แสดงว่าความแตกต่างของดัชนีการรับรู้และความเข้าใจเรื่อง "ศน"
ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลทั้งสามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ.

ตารางที่ ๑๗

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะ
ของนักเรียน กับระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียน

ระดับความสัมฤทธิ์ผล	N	ค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๒๘	๐.๘๘		
ปานกลาง	๑๘	๓.๕๘	๐.๒๘	๒.๘๖๘	< .๐๕
ปานกลาง	๑๘	๓.๕๘	๐.๒๘		
สูงและสูงมาก	๑๘	๓.๕๘	๐.๘๘	๐.๓๑๐	
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๒๘	๐.๘๘		
สูงและสูงมาก	๑๘	๓.๕๘	๐.๘๘	๒.๓๘๐	< .๐๕

จากตารางข้างบนแสดงว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนในทัศนะของนักเรียน ระหว่างระดับ "ต่ำมากและต่ำ" กับระดับ "ปานกลาง" และระหว่างระดับ "ต่ำมากและต่ำ" กับระดับ "สูงและสูงมาก" มีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) แต่ระหว่างระดับปานกลาง กับระดับ "สูงและสูงมาก" ความแตกต่างไม่นัยสำคัญ.

ตารางที่ ๑๘

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโอบครูผู้สอน กับระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

ระดับความสัมฤทธิ์ผล	ค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโอบครูผู้สอน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๗๕	๐.๒๕	
ปานกลาง	๑๔	๓.๕๕	๐.๒๓	๒.๑๖๒ < .๐๕
ปานกลาง	๑๔	๓.๕๕	๐.๒๓	
สูงและสูงมาก	๑๕	๔.๒๕	๔.๒๕	๓.๑๘๖ < .๐๑
ต่ำและต่ำมาก	๒๗	๓.๗๕	๐.๒๕	
สูงและสูงมาก	๑๕	๔.๒๕	๐.๒๒	๕.๖๖๒ < .๐๑

ตารางที่ ๑๘ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติการรับรู้พฤติกรรมของนักเรียนโอบครูผู้สอนระหว่างระดับความสัมฤทธิ์ผลทั้งสามระดับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างระดับ "ต่ำและต่ำมาก" กับระดับ "ปานกลาง" มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แต่อีก ๒ คู่ คือระหว่างระดับ "ปานกลาง" กับระดับ "สูงและสูงมาก" และระหว่างระดับ "ต่ำและต่ำมาก" กับระดับ "สูงและสูงมาก" มีความสำคัญน้อยกว่าระดับ .๐๑.